

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 8Cpr/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615206316
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcala
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8615206316.1

Rozhodnutie

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v právnej veci žalobkyne: PhDr. I. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. č. XXX, XXX XX C., právne zastúpená JUDr. Dušanom Maruščákom, advokátom so sídlom Hrnčiarska 1619/42, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: Stredná zdravotnícka škola milosrdného Samaritána, Sovietskych hrdinov 80, 089 01 Svidník, IČO: 00 618 462, právne zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP č. 7, 091 01 Stropkov, o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi náhradu mzdy vo výške 13.086,24 Eur spolu s 5,05% ročným úrokom z omeškania od 01.02.2016 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyňi trovy konania vrátane trov konania vedeného na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 3Cpr/2/2014 a to vo výške 2003,24 Eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia na účet jej právneho zástupcu JUDr. Dušana Maruščáka, advokáta v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa návrhom podaným na Okresnom súde Svidník dňa 26.09.2014 žiadala, aby súd určil, že jej skončenie pracovného pomeru na základe výpovede žalovaného podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce zo dňa 19.06.2014 je neplatné a že pracovný pomer medzi ňou a žalovaným trvá. Zároveň žiadala, aby súd uložil žalovanému zaplatiť jej náhradu mzdy za obdobie od 01.09.2014 až do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Uplatnila si náhradu trov konania.

Okresný súd Svidník rozsudkom č.k. 3Cpr/2/2014-47 zo dňa 09.03.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 7CoPr/4/2015-80 zo dňa 29.10.2015 určil, že skončenie pracovného pomeru navrhovateľky na základe výpovede odporcu podľa § 63 ods.1 písmeno b) Zákonníka práce zo dňa 19.6.2014 je neplatné a pracovný pomer medzi navrhovateľkou a odporcom trvá. Nárok navrhovateľky na náhradu mzdy vylúčil na samostatné konanie, v ktorom bude rozhodnuté aj o trovách tohto konania.

Predmetom konania tak ostal nárok na náhradu mzdy žalobkyne voči žalovanému.

Žalobkyňa na výzvu súdu špecifikovala uplatnený nárok podaním zo dňa 10.12.2015. Uviedla, že dňa 28.08.2014 žalovanému písomne oznámila, že trvá na ďalšom zamestnávaní, a preto si z titulu náhrady mzdy uplatňuje sumu 16.709,58 Eur za obdobie od 01.09.2014 do 10.12.2015 predstavujúcu náhradu mzdy za obdobie september 2014 až november 2015 v sume 16.357,80 Eur (15x1.090,52 Eur) a alikvotnú časť za obdobie od 01.12.2015 do 10.12.2015 v sume 351,78 Eur (1.090,52 Eur : 31 x 10). Pri prepočte náhrady mzdy vychádza z priemerného mesačného zárobku 1.090,52 Eur, ktorý bol stanovený žalovaným jeho potvrdením. Zároveň si uplatňuje nárok na úroky z omeškania v zákonnej sadzbe 5,05% ročne, avšak výslovne až od 01.02.2016.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že dôvodom neplatnosti výpovede bol formálny nedostatok na jeho strane, pričom všetky ostatné povinnosti stanovené zákonom si splnil (výpoveď bola riadne prerokovaná so zástupcami zamestnancov, žalobkyni bola ponúknutá práca na kratší pracovný čas, žalovaný na miesto žalobkyne neprijal iného zamestnanca a to ani do dnešného dňa a žalobkyni boli vyplatené všetky zákonné nároky v súvislosti so skončením pracovného pomeru). Preto žiadal, aby súd nepriznal žalobkyni náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce. Taktiež má vedomosť o tom, že žalobkyňa bola určitý čas v období, za ktoré žiada náhradu mzdy, zamestnaná u iného zamestnávateľa, a preto žiada zohľadniť aj mzdu, ktorú počas tejto doby dosahovala. Rovnako žalovaný žiada zohľadniť dobu práceneschopnosti a prípadnú podporu v nezamestnanosti, ktorú žalobkyňa poberala. Žalovaný nakoniec opierajúc sa o judikatúru (R 14/1979 a R 28/1983) žiadal, aby pri určení náhrady mzdy súd nevychádzal z hrubej mzdy 1.090,52 Eur mesačne, pretože z nej je ako zamestnávateľ povinný odviesť odvody na zdravotné poistenie, sociálne poistenie a preddavok na daň. Čistá mzda, ktorú by mal žalovaný žalobkyni zaplatiť je z hrubej mzdy 13.086,24 Eur (12x 1.090,52 Eur) vo výške 8.938,50 Eur.

Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom spisu a spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 3Cpr/2/2014 a v nich pripojenými listinnými dôkazmi a vyjadreniami a to: oznámením o trvaní pracovného pomeru zo dňa 25.8.2014 a doručenkou na čl. 8, potvrdením o priemernom mesačnom zárobku za obdobie 04/2014 až 06/2014 zo dňa 24.10.2014, špecifikáciou nároku žalobkyne na náhradu mzdy, rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. 3Cpr/2/2014 - 47 zo dňa 9.3.2015, vyjadrením žalovaného zo dňa 9.3.2016, potvrdením Sociálnej poisťovne zo dňa 21.03.2016, potvrdením Gymnázia Alberta Einsteina Bratislava zo dňa 18.4.2016, odpoveďou na lustráciu v Sociálnej poisťovni a zistil tento skutkový stav:

Z doručenky nachádzajúcej sa v spise Okresného súdu Svidník sp. zn. 3Cpr/2/2014 na čl. 8 súd zistil, že dňa 28.08.2014 bolo žalovanému doručené oznámenie žalobkyne, že výpoveď z pracovného pomeru považuje za neplatnú a trvá na tom, aby bola naďalej zamestnávaná. Podľa výpovede, ktorá bola právoplatne vyhlásená za neplatnú, mal pracovný pomer skončiť uplynutím výpovednej doby dňa 31.08.2014.

Z potvrdenia žalovaného zo dňa 24.10.2014 súd zistil, že priemerný mesačný zárobok žalobkyne u žalovaného bol v období 04/2014 - 06/2014 na základe pracovnej zmluvy vo výške 1.090,52 Eur.

Z potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo dňa 23.03.2016 súd zistil, že žalobkyňa v období od 01.09.2014 do dňa vystavenia potvrdenia nebola práceneschopná.

Lustráciou v Sociálnej poisťovni súd zistil, že v období medzi 01.09.2014 až 10.12.2015 (za ktoré si žalobkyňa uplatňuje náhradu mzdy) bola žalobkyňa zamestnaná u jedného zamestnávateľa, ktorým je Gymnázium Alberta Einsteina, Einsteinova 35, 852 03 Bratislava, IČO: 00 605 760.

Z potvrdenia Gymnázia Alberta Einsteina, Bratislava, súd zistil, že u tohto zamestnávateľa je žalobkyňa zamestnaná od 24.08.2015, pričom jej hrubá mzda v roku 2015 bola nasledovná: august - 286,15 Eur, september - 1.126,22 Eur, október - 1.098,52 Eur, november - 1.246,90 Eur, december 1.107,29 Eur, spolu 4.865,08 Eur.

Podľa ustanovenia § 79 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce (ďalej len "ZP") ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

Podľa § 79 ods. 2 ZP ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas

presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať. Náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za čas 36 mesiacov.

Podľa § 134 ods. 1 ZP priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej len „priemerný zárobok“) zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období. Do zúčtovanej mzdy podľa prvej vety sa nezahŕňa mzda za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti na pracovisku (§ 96 ods. 3) a do obdobia odpracovaného zamestnancom sa nezahŕňa čas neaktívnej časti pracovnej pohotovosti na pracovisku.

Podľa § 134 ods. 2 ZP rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k prvému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období a používa sa počas celého štvrťroka, ak tento zákon neustanovuje inak.

Súd preskúmal dôvodnosť uplatneného nároku žalobkyne na náhradu mzdy a za dôvodný považoval nárok v rozsahu 13.086,40 Eur (12x 1.090,52 Eur). Žalobkyňa má nárok na náhradu mzdy od dňa 01.09.2014 (pracovný pomer mal skončiť uplynutím výpovednej doby 31.08.2014, pričom žalobkyňa ako zamestnanec už počas jej plynutia dňa 28.08.2014 oznámila žalovanému ako zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní) do 31.08.2015. Žalobkyňa je totiž od 24.08.2015 zamestnaná u iného zamestnávateľa ako učiteľka, pričom jej mzda v súčasnosti (ako aj počas celej doby trvania tohto nového pracovného pomeru) je vyššia ako mzda, na náhradu ktorej má nárok. Súd preto v zmysle citovaného § 79 ods. 2 ZP na žiadosť žalovaného náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov žalobkyni nepriznal. Ak by za toto obdobie náhradu mzdy priznal, žalobkyňa by tak de facto za to isté obdobie získala náhradu mzdy a zároveň mzdu od nového zamestnávateľa a to dokonca vo vyššom rozsahu. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni súd zistil, že v období od 01.09.2014 do 24.08.2015 nebola žalobkyňa zamestnaná u žiadneho zamestnávateľa.

Žalovaný vo vyjadrení k návrhu žiadal, aby súd pri určení náhrady mzdy nevychádzal z hrubej mzdy 1.090,52 Eur mesačne, pretože z nej je ako zamestnávateľ povinný odviesť odvody na zdravotné poistenie, sociálne poistenie a preddavok na daň. Tu je však nutné uviesť, že Zákonník práce v citovanom ustanovení § 79 ods. 1 stanovuje, že náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku a v citovanom ustanovení § 134 ods. 1 a 2 jednoznačne stanovuje, že priemerný zárobok zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období. Samotný zamestnávateľ (žalovaný) vystavil potvrdenie, podľa ktorého priemerný mesačný zárobok žalobkyne u žalovaného bol v období 04/2014 - 06/2014 (t.j. v rozhodujúcom období) na základe pracovnej zmluvy vo výške 1.090,52 Eur. Taktiež podľa komentára k § 134 Zákonníka práce (Krajčo J. a kol., Iura Edition, identifikačné číslo ASPI: KO311_2001SK) "Ustanovenie podrobne upravuje spôsob určenia priemerného zárobku. Pri jeho výpočte sa vychádza z hrubej mzdy zúčtovanej na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období (odsek 1)". Ak žalovaný poukázal na judikatúru (R 14/1979 a R 28/1983), tak tieto rozhodnutia už podľa rokov ich vydania nemohli zohľadňovať právnú úpravu podľa Zákonníka práce č. 311/2001 Z.z., ktorý je platný od 08.08.2001.

Žalovaný taktiež žiadal zohľadniť do náhrady mzdy dobu práceneschopnosti a prípadnú podporu v nezamestnanosti, ktorú žalobkyňa poberala. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo dňa 23.03.2016 súd zistil, že žalobkyňa v období od 01.09.2014 do dňa vystavenia potvrdenia nebola práceneschopná. Pokiaľ ide o podporu v nezamestnanosti, ktorú žalobkyňa poberala, tak súd nezistil dôvod, pre ktorý by malo byť v prospech zamestnávateľa, ktorý neplatne skončil pracovný pomer to, že zamestnanec poberal dávku v nezamestnanosti. Ak by pobranie dávky v nezamestnanosti malo byť zohľadnené do výšky náhrady mzdy a teda rozsahu povinnosti zamestnávateľa vyplatiť zákonné nároky z neplatného skončenia pracovného pomeru, prenášala by sa tým časť zodpovednosti zamestnávateľa na štát, resp. časť nárokov z neplatného skončenia pracovného pomeru, ktoré má hradiť zamestnávateľ by boli hradené z verejných zdrojov - sociálneho zabezpečenia.

Podľa § 1 ods. 4 ZP ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 517 ods. 2 OZ k ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením náhrady mzdy. Aj napriek tomu, že do omeškania sa dostal pred 01.02.2016 (k vzniku omeškania so zaplatením náhrady mzdy vid' napr. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/246/2010 zo dňa 30.04.2012), v špecifikácii uplatneného nároku žalobkyňa uviedla, že úroky z omeškania výslovne žiada až od 01.02.2016, pričom súd je v sporovom konaní viazaný výškou uplatneného nároku. Ku dňu 01.02.2016 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,05%, a preto súd žalobkyni priznáva úrok z omeškania vo výške 5,05% (0,05% + 5%) zo sumy 13.086,24 Eur od 01.02.2016 do zaplatenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., pričom súd rozhodoval o trovách tohto konania o náhradu mzdy ako aj konania o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru (veci vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 3Cpr/2/2014), z ktorého bol tento nárok vylúčený na samostatné konanie. Žalobkyňa si uplatnila náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za 6 úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia 10.09.2014, podanie žaloby dňa 24.09.2014, účasť na pojednávaní 09.03.2015, písomné podanie zo dňa 10.12.2015, vyjadrenie k odvolaniu proti rozsudku a účasť na pojednávaní dňa 18.04.2016) a to tarifnú odmenu 2x 307,76 Eur (pri úkonoch v r. 2014), 2x 308,65 Eur (pri úkonoch v r. 2015), 1x 64,54 Eur, 1x 287,14 Eur; režijný paušál 2x 8,04 Eur, 3x 8,39 Eur, 1x 8,58 Eur, náhradu z stratu času 2x 13,98 Eur a 2x 14,30 Eur a 326,87 Eur DPH, spolu 2.017,76 Eur.

Súd preskúmal vyúčtovanie trov právneho zastúpenia žalobkyne a priznal ich náhradu v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len "AT") nasledujúco:

tarifná odmena právneho zástupcu za úkony právnej služby:

1.) prevzatie a príprava zastúpenia dňa 10.09.2014	307,76 Eur
2.) písomné podanie vo veci samej - žaloba dňa 26.09.2014	307,76 Eur
3.) účasť na pojednávaní dňa 09.03.2015	308,65 Eur
4.) písomné podanie vo veci samej - vyjadrenie k odvolaniu dňa 21.05.2015 ...	64,53 Eur
5.) písomné podanie vo veci samej - špecifikácia nároku dňa 10.12.2015	287,14 Eur
6.) účasť na pojednávaní dňa 18.04.2016	287,14 Eur

spolu: 1.562,98 Eur

režijný paušál (§ 16 ods. 3 AT) .. 2 x 8,04 Eur + 3 x 8,39 Eur + 1x 8,58 Eur ... 49,83 Eur

náhrada za stratu času (§ 17 ods. 1 AT)

pojednávanie dňa 09.03.2015 (cesta Stropkov - Svidník a späť)2 x 13,98 Eur ... 27,96 Eur
pojednávanie dňa 18.04.2016 (cesta Stropkov - Svidník a späť)2 x 14,30 Eur ... 28,60 Eur

spolu: 56,56 Eur

DPH (20% z 1.669,37 Eur) 333,87 Eur

Pri určení výšky tarifnej odmeny pri úkonoch č. 1 až 3 súd vychádzal z toho, že pri týchto úkonoch boli predmetom konania 2 samostatné nároky a to nárok na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru (neoceniteľný predmet konania podľa § 11 ods. 1 písm. a/ AT) a nárok na náhradu mzdy (odmena určená z priznanej sumy 13.086,24 Eur). Preto súd pri týchto úkonoch priznal tarifnú odmenu podľa § 13 ods. 3 AT ako pri spojených veciach vo výške 287,14 Eur (podľa § 10 ods. 1 AT z tarifnej hodnoty veci 13.086,24 Eur) + 20,62 Eur (1/3 zo 61,85 Eur), t.j. 307,76 Eur pri úkonoch v roku 2014, resp. 287,14 Eur + 21,51 Eur (1/3 z 64,53 Eur), t.j. 308,65 Eur pri úkone v roku 2015. Pri úkone č. 4 súd

priznal odmenu z neoceniteľného predmetu konania (§ 11 ods. 1 písm. a/ AT) vo výške 64,53 Eur (úkon vykonaný v roku 2015 - 1/13 z výpočtového základu 839,- Eur), pretože išlo o vyjadrenie k odvolaniu, ktorého predmetom bolo len určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru (nárok na náhradu mzdy bol vylúčený na samostatné konanie). Pri úkonoch č. 5 a 6 súd priznal odmenu 287,14 Eur (podľa § 10 ods. 1 AT z tarifnej hodnoty veci 13.086,24 Eur), pretože pri týchto úkonoch už nebolo predmetom konania určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru (v tejto časti už bolo konanie právoplatne skončené) ale len určenie náhrady mzdy. Úkon č. 5 (písomné podanie vo veci samej - špecifikácia nároku dňa 10.12.2015) súd hodnotí ako účelný úkon vzhľadom na to, že bol vykonaný na výslovnú výzvu súdu za účelom stanovenia výšky uplatneného nároku na náhradu mzdy po právoplatnosti rozhodnutia o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Súd priznal žalobkyni plnú náhradu trov konania aj napriek tomu, že náhradu mzdy žiadala priznať vo výške 16.709,58 Eur (pričom súd ju priznal len v rozsahu 13.086,24 Eur) a to podľa § 142 ods. 3 O.s.p. z dôvodu, že rozhodnutie o výške tohto plnenia záviselo od úvahy súdu (súd nepriznal náhradu mzdy pre čas presahujúci 12 mesiacov podľa § 79 ods. 2 ZP). Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa vypočítala podľa citovaného § 142 ods. 3 O.s.p. z výšky súdom priznaného plnenia (13.086,24 Eur) a nie z uplatnenej výšky. Režijným paušálom je paušálna náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu za každý úkon právnej služby (pri úkonoch v roku 2014 vo výške 8,04 Eur/úkon, úkonoch v roku 2015 vo výške 8,39 Eur/úkon a úkone v roku 2016 vo výške 8,58 Eur) podľa § 16 ods. 3 AT. Vzhľadom na to, že právny zástupca žalobkyne má sídlo v Stropkove (t.j. na inom mieste, ako sa vykonali pojednávania súdu, ktorých sa zúčastnil), podľa § 17 ods. 1 AT mu patrí právo na náhradu za stratu času stráveného cestou na pojednávania konané dňa 09.03.2015 a 18.04.2016 (vo výške 1/60 výpočtového základu za každú začatú polhodinu cesty). Právny zástupca žalobkyne je preukázateľne (predložil osvedčenie o registrácii pre DPH) platiteľom DPH, a preto sa mu v zmysle § 18 ods. 3 AT odmena a náhrady zvyšuje o 20% DPH.

Žalobkyňa má tak nárok na náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 2003,24 Eur (odmena 1.562,98 Eur + 49,83 Eur režijný paušál + 56,56 Eur náhradu za stratu času + 333,87 Eur DPH), ktoré je povinný zaplatiť žalovaný na účet jej právneho zástupcu v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§205 ods.1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.